

ψαχνό

ψαχνό, το, ουσ. [<μσν. ψαχνόν <μτγν. επίθ. ψαχνός], το ψαχνό. **1.** το βασικότερο, το σημαντικότερο, το ουσιαστικότερο, το επίμαχο σημείο μιας υπόθεσης: «μας είπε μέχρι τώρα χίλια δυο, αλλά για το ψαχνό κουβέντα». Συνών. *ψητό*. **2.** στον πλ. **τα ψαχνά**, το τμήμα της κοιλιάς κάτω από τον αφαλό, το υπογάστριο ή τα πισινά, ο κώλος: «έφαγε μια κλοτσιά στα ψαχνά». Συνών. *τα μαλακά (2)*. **3.** χαρακτηρίζει κείμενο που δεν περιέχει μαθηματικούς τύπους ή διάφορες υποσημειώσεις: «πόσο θα μου στοιχίσει αν σου δώσω να μου γράψεις εκατό σελίδες ψαχνό κείμενο;»·

- βαράω στο ψαχνό, βλ. φρ. *ρίχνω στο ψαχνό*·

- βουρ στο ψαχνό! βλ. λ.βουρ(!)·

- δε βάζει ψαχνό απάνω του, βλ. συνηθέστ. *δε βάζει κρέας απάνω του*, λ. *κρέας*·

- έλα στο ψαχνό, βλ. συνηθέστ. *έλα στο ψητό*, λ. *ψητό*·

- έχει το μυαλό του όλο (συνέχεια) στο ψαχνό, βλ. λ. [μυαλό](#)·

- έχει το νου του όλο (συνέχεια) στο ψαχνό, βλ. λ. *νους*·

- έχει ψαχνό η δουλειά, βλ. λ. *δουλειά*·

- πυροβολώ στο ψαχνό, βλ. φρ. *ρίχνω στο ψαχνό*·

- *ρίχνω στο ψαχνό*, πυροβολώ, ιδίως εναντίον πολλών ανθρώπων, με την πρόθεση να σκοτώσω: «όταν οι αστυνομικοί άρχισαν να ρίχνουν στο ψαχνό, οι διαδηλωτές σκορπίστηκαν στους γύρω δρόμους»·

- χτυπώ στο ψαχνό, βλ. φρ. *ρίχνω στο ψαχνό*·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας